

ΣΑΛΠΙΓΓΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΕΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ 8.
Εν τῷ ἐξωτερικῷ 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

ΕΔΙΤΟΡ Σ. ΗΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἔδρος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΟ ΚΑΚΟΝ ΠΡΟΧΩΡΕΙ.

(συνέχεια).

Δύο λοιπὸν τὰ κυριώτερα καὶ ἴσως τὰ μόνον συντείνοντα εἰς τὴν ὕλην καὶ ἠθικὴν προόδον πάσης χώρας, ἥτοι ἡ ἐξάπλωσις ἀληθοῦς, μορφωτικῆς καὶ ἠθικοπονητικῆς παιδείας καὶ ἡ καλὴ διεύθυνσις πάσης κοινοτικῆς ὑποθέσεως ὑπ' ἀνδρῶν ἐξεχόντων καὶ ἀνεγνωρισμένων ὡς κυβερνήτῃς ἀρχῆς, οὐχὶ γωλαίνουσιν ἀλλ' ἐλλείπουσι καθ' ὁλοκλήρην ἐν Κύπρῳ. Οὔτε ὁ λαὸς μορφοῦται καὶ ἀναπτύσσεται ὡς δεῖ, οὔτε τ' ἀφορῶντα τὸν λαὸν διευθύνονται ὑπ' ὧν δεῖ καὶ ὡς δεῖ. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα. Ὁ μὲν λαὸς βαθμὸν ἐξαχρειοῦται, ἀποστρεφόμενος τὴν ἐργασίαν καὶ ἐντρύφον εἰς τὴν ἀνηρίαν καὶ τὰ ἐγκλήματα, τὰ δὲ κοινωνικὰ ζητήματα τῆς νήσου, μικρὰ καὶ μεγάλα, μερικὰ καὶ γενικά, ἀφ' ὧν καὶ μόνων ἐξήρτηται ἡ σωτηρία, ἐλλείπει διεύθυνσεως ἐτάφησαν, καὶ οὐδ' ὑφίστανται πλέον τοιαῦτα. Καὶ ὅποια καὶ ὅποια ὑπῆρχον, τῶν ὁποίων τὴν καλὴν διεύθησιν ὠφείλομεν πρό παντός ἄλλου νὰ ἐπιδιώξωμεν, ἐὰν ὑπερεῖχεν ἡ φρόνησις τῆς ἀπρονοησίας καὶ ἐὰν ἀπεδίωκεν ἡ δραστηριότης καὶ ἡ ἐνέργεια τὴν ἀδράνειαν καὶ νωθρότητα ὑπ' ἧς κατεχόμεθα!!

Ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα καὶ μεγάλα μάλιστα, δὲν ὑφίστανται ἐν Κύπρῳ, ἡ ἐκκλησιαστικά, ἡ κοινωνικά καὶ ἠθικά μικρὰ καὶ μεγάλα; Ἀλλὰ τίς νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν λύσιν τούτων; Ποῦ ὑφίσταται κοινωνία ὀργῶσα, διανοουμένη, καὶ ἐνεργοῦσα; αἱ κοινωνίαι εἶνε διηρημέναι εἰς οἰκογενείας καὶ αἱ οἰκογένειαι εἰς ἄτομα, ὧν ἕκαστον ἔχει ἀρχὴν, τὴν κεφαλὴν του, καὶ ἴδιον κυβερνήτην, τὸν νοῦν του. Οὐδεὶς ἀναγνωρίζει ἄλλαν κεφαλὴν καλλίτερον τῆς ἰδικῆς του σκεπτομένην. Δεῖγμα δὲ τῆς κοινωνικῆς ταύτης παραλύσεως εἶνε αἱ περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων διενεργούμεναι συνελεύσεις, καθ' ἃς καὶ περὶ τῶν σπουδαιοτάτων καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀντικειμένων προκειμένου, πέντε μόνον ἄτομα παρουσιάζονται. Ἰδοὺ ἀληθῶς κοινωνίαι ἔχουσαι ἀπαιτήσεις προόδου καὶ πολιτισμοῦ καὶ δικαιούμεναι νὰ παραπονῶνται διὰ τὴν τύχην των, καὶ ν' ἀπαιτῶσι παρ' ἄλλων τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκτρᾶς θέσεώς των!

Πόθεν ἔχει τὴν πηγὴν τῆς οἱ ἐλεεινῆς αὐτῇ κατάστασις; Ἐκ τῆς ἐλλείψεως θρησκευτικῆς ἀνατροφῆς, ἥτις ἐπέφερε τὴν ἐλ-

λειψίν τῆς συνειδήσεως τοῦ καθήκοντος πρὸς τὸν πλησίον καὶ πρὸς τὴν πατρίδα. Ἀπατωμεθα οἰκτρῶς ἐὰν νομίζωμεν ὅτι ἀνευ θρησκευτικῆς ἀνατροφῆς δύναμεθα νὰ συναισθανθῶμεν τὸ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν πατρίδα καθήκον. Τοῦτο, μόνον παιδεία εἰς λίαν ὑψηλὸν βαθμὸν δύναται πῶς νὰ κατορθώσῃ, ἥτις ὅμως εἶνε βεβαίως ἀδύνατον νὰ γείνη κτῆμα τῶν πολλῶν. Ἄρα, τὸ κακὸν θὰ προχωρῇ γιγαντιαίοις βήμασι.

Τοιαύτῃ ἡ ἠθικὴ κατάστασις ἡμῶν τῶν Κυπρίων, αἵτινες ἀπαιτοῦμεν καὶ ἀναμένομεν ἐλάττωσιν φόρων, θεωροῦντες τοῦτο σὺν τῇ ῥίαν διὰ τὴν νῆσον. Ὡς νὰ ἠδύνατο νὰ μεταβάλλῃ τὴν ἀθλίαν κατάστασίν μας, οἰκονομία μιᾶς ἡ δύο λιρῶν ἐτησίως δι' ἕκαστον ἄτομον! Εἴμεθα τῇ ἀληθείᾳ ἀνόητοι ἐὰν φρονῶμεν ὅτι καὶ ὁλόκληρος ὁ φόρος ἐὰν μᾶς ἀφεθῇ θὰ βελτιωθῇ ἡ κατάστασίς μας αὐτῇ. Ἀπεναντίας θὰ δεινωθῇ ἔτι πλέον, καθόσον οἱ μὲν γεωργοὶ ὀκνοῦν νὰ ἐργασθῶσι τὴν γῆν, οἱ δὲ υἱοὶ των δὲν καταδέχονται νὰ τὴν ἐργασθῶσι, διότι εἶνε γραμματισμένοι πλέον, καὶ καθόσον ἀμφοτέροι, πατήρ καὶ υἱός, ἀπομακρυνθέντες καθ' ὁλοκλήρην τῶν χρηστῶν ἡθῶν, ὁ μὲν δὲν εἶνε σεβαστὸς εἰς τὸν υἱόν, ὁ δὲ δὲν εἶνε ὑπήκοος εἰς τὸν πατέρα καὶ κυλίνονται ὁμοῦ εἰς τὸν βόρβορον τῆς δυστυχίας, τῆς ἀνηθιότητος, καὶ τῶν ἐγκλημάτων. Ποῖοι φροντίζουν ἀλλὰ καὶ ποῖοι πρέπει νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς ὁλεθρίας ταύτης καταστάσεως;

(ἀκολουθεῖ).

ΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

(συνέχεια).

Παρά τὰ ὑφ' ἡμῶν ἐκτεθέντα, ἡ κυβέρνησις τῆς Κύπρου διατείνεται ὅτι ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς οἱ φόροι ἀντὶ νὰ αὐξηθῶσιν ἡλαττώθησαν, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς πληρωνομένους ὑπὸ τὴν ὁθωμανικὴν κυριαρχίαν, καὶ πτεύει ὅτι ἀποδεικνύει τοῦτο σημειοῦσα τὰς ἐλαττώσεις, τροποποιήσεις καὶ αὐξήσεις τὰς ἐπενεχθείσας ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς. Πρὶν ἢ εἰσελθῶμεν εἰς τὰς λεπτομερείας, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ βᾶσις, ἣν παραδέχεται ὁ ἀρχιλογιστὴς εἶνε σφαλερὰ. Λαμβάνει κατὰ μέσον ὅρον τὸ εἰσόδημα 10 ἐτῶν ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν καὶ εὐρίσκει λίρας 169,830. Λαμβάνει 5 μόνον ἐτὴ τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας καὶ εὐρίσκει τὸ πρὸς ἡμᾶς 132,133. Ἀλλ' ἐὰν ἐλάβαντο διὰ τοὺς Τούρκους 10 ὡσαύτως ἐτὴ ἀπὸ τοῦ 1869—79,

θὰ εὐρίσκει λίρ. 100,000 ἀπέναντι λιρῶν 169,830 τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς, διότι τὰ ἐτὴ 1869,70 καὶ 71 ἦσαν λίαν δυσυχῆ ἐτὴ.

Ἀκριβὲς σύγκρισις δὲν δύναται νὰ εἶνε εἰμὴ ἐκείνη, ἣν ἐκάμαμεν ἡμεῖς, διότι τὰ 5 ἐτὴ τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας καὶ τὰ 5 ἐτὴ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς εἶνε εἰς τινα σχεδὸν τὰ αὐτὰ ὡς πρὸς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς σχέσεις.

Ἐκ τούτων ἐπεταὶ ὅτι τὸ σημειούμενον περίσσευμα εἶνε κατώτερον τοῦ πραγματικοῦ περισσέματος. Καὶ ἂν ἠθέλομεν παραδεχθῇ τὴν βᾶσιν ταύτην, οὐχ ἦττον θὰ ἐπεμένομεν λέγοντες ὅτι ἐγένετο αὐξήσις τελῶν.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Κύπρου παραβάλλει τὰς ἐλαττώσεις, προποποιήσεις καὶ αὐξήσεις τῶν φόρων καὶ ἐξάγει τὰ συμπεράσματα, ἥτοι, ὅτι οἱ φόροι οὐτοὶ ἡλαττώθησαν κατὰ λίρας 13,000, συμφώνως τῷ καταλόγῳ τῷ περιεχομένῳ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς 17 Μαΐου, ἀλλὰ παρέλειψε νὰ κάμῃ μνείαν διαφόρων τελῶν, ἅτινα ὑψήθησαν ἢ ἐτροποποιήθησαν. Τοιαῦτα εἶνε τὰ ἐπόμενα:

Δικαιώματα τελωνείας, δασῶν καὶ ὀπλεφάδια	λ.	300.
Δικασικὰ ἐξόδα	"	6,000.
Διαφορὰ δικαιώματος κτηματολογίου	"	2,000.
Διαβατήρια	"	10.
Βασιλικά δικαιώματα	"	800.
Δικαιώματα δασῶν	"	1,000.
Ἀδειαι σπόγγων	"	500.
" κυνηγίου	"	500.
Δικηγόροι	"	70.
Δικαίωμα ἐπὶ ἄλατος	"	30.
		11,210.

Περίσσευμα ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων ὕγειον, καὶ λιμένος	"	2,990.
Δικαιώματα λεμβούχων	"	60.
Πρόσιμα δεκάτης κτλ.	"	2,000.
Δικαιώματα προκυμᾶς	"	100.
Περίσσευμα ταχυδρομείου	"	1,800.

18,160.

Ὅπλα καὶ ὀπλεφάδια.—Τὰ πρὸς τὸν ποσὸν τοῦτο δίδει ἡμῖν αὐξήσις φορολογίας ἐπὶ τῶν ὀπλῶν καὶ ὀπλεφάδιων τοῦ ἀλλοτε εἰσπραττομένου, δηλ. ἐλαμβάνοντο 8 ο)ο, ἐνῶ ἤδη πληρόνουν 25 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ὀπλῶν καὶ 20 ο)ο ἐπὶ τῶν ὀπλεφάδιων.

Ἄλας.—Εἶνε φόρος ὅλως νέος πρὸς 2 γρόσιας τὴν δὲν διὰ τὸ ξηρὸν ἄλας, τῆς εἰσαγωγῆς οὐσῆς ἀλλοτε ἀπηγορευμένης.

Δικασικὰ ἐξόδα.—Εἶνε δικαίωμα ἐπιβληθὲν δυνάμει κανονισμοῦ.

Ἐπλήρωνον ὡσαύτως τοιοῦτον ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν, ἀλλὰ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἦσαν κανονισμένα εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἐνάγων πρόσκαλειτο νὰ προπληρώσῃ μόνον ἀσημάτων ποσόν, ἵνα ἀρχίσῃ τὴν δίκην του καὶ ἦτο ἀππλάγμένος πάσης ἀλλοτῆς δαπάνης, ἐν ἣ περιπτώσει, ἐννοεῖται, δὲν ἐξήτει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσε-

ως· ἐνῷ, καθ' ὃν τρόπον τὰ δικαιώματα ταῦτα εἶνε κανονισμένα, τὰ 2)3 καθίστανται ὑποχρεωτικά πρὸς τῆς εἰσπραγωγῆς τῆς δίκης· φρονούμεν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὴ σύγκρισις πρὸς τὰ δικαστικά ἐξόδα ὑπὸ τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας, διότι τὰ ἐξόδα ταῦτα ἦσαν ἐκούσια, τουτέστιν ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐπληρώνει αὐτὰ ἢ ὅχι, κατὰ τὴν ἀνάγκην, ἢν εἶχε νὰ ἐξακολουθήσῃ ἢ μὴ τὴν δίκην του.

Διαφορὰ τῶν εἰσπραττομένων δικαιωμάτων ὑπὸ τοῦ Δερτέρ Χακκάνι.

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἐκαινοτόμησε δικαιώματα ὅλως νέα, ἅτινα ἦσαν ἄγνωστα μέχρι τῆς Ἀγγλ. κατοχῆς. Τὰ δικαιώματα ταῦτα βαρύνουσι τὴν δυσυχὴ ἀγροτικὴν τάξιν τοῦ λαοῦ ἡμῶν. Τοιαῦτά εἰσι τὰ δικαιώματα, ἅτινα πληρώνονται διὰ πληροφορίας, διδόμενας διὰ τὰ ἀκίνητα τοῦ ὀφειλέτου, δικαιώματα ἀναβαίνοντα πλείστα εἰς τὸ ἥμισυ τῆς δι' ἀποφάσεως ὀφειλῆς, τὸ ἄγνωστο ἀλλ' ἀπαιτούμενον δικαίωμα διὰ τὴν εἰς δημοπρασίαν ἐκθεσιν, τὸ δικαίωμα τῆς σχεδιογραφῆσεως, καὶ ἡ ἐκδοσις τῶν τοιχοκολλήτων πρὸς μεταφορὰν τῆς ιδιοκτησίας, εἰσὶ κυρίως φορολογίαι ἐξογκοῦσαι τὰ δικαιώματα Δερτέρ Χακκάνι. Μὴ παρανευθῆτω τις· σκεπτόμενος ὅτι παρελείφθη τὸ ἐκ τῆς μεταβιβάσεως τῶν κληρονομιῶν λαμβανόμενον δικαίωμα ἐλαττωθὲν ἀπὸ 5 0)0 εἰς 2 1)2 0)0, διότι αἱ τοιαῦται περιστάσεις εἰσὶ σπάνιαι.

Ἐκ τούτων ὅλων προέρχεται ἡ ἀνω σημειωθεῖσα διαφορὰ.

Διαβατήρια. Τὸ τοιοῦτον δικαίωμα ἀνέβη εἰς τὴν σημειωθείσαν ποσότητα ἀπὸ τῆς Ἀγγλ. κατοχῆς, κατόπιν ὑπουργικῆς διαταγῆς.

Δικαιώματα τῶν δασῶν. Περιττὸν εἶναι διαβεβαιώσαι ὅτι ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὅσον τὰρα ὑφίσταται, ἦτο ἐντελὲς ἄγνωστον. Καὶ μόνον ἐνθυμούμεθα ὅτι δι' ἐν μόνον ἔτος οἱ Τούρκοι ἀνάγκως εἶχον εἰσπράξει ἀσήμαντον δικαίωμα παρὰ τῶν διὰ πώλησιν κοπτόντων ξύλων. Παρὰ δὲ τοῦ κοπτόντος ξύλου πρὸς ἀτομικὴν αὐτοῦ χρῆσιν, ἐπισκευὰς ἢ ἄλλο τι, δὲν ἐλαμβάνετο τίποτε. Τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν ἑλλειψιν Τουρκικοῦ τιμολογίου, ὅποιον ματαιῶς ἀνεζητήσεν ὁ τῆς ἐκθέσεως συντάκτης.

Πρὸς τῆς Ἀγγλ. κατοχῆς μετεχειρίζοντο ἐπιτοπίως ἡ ἐξήγον τὴν μεταλλίτιδα γῆν ἀνευ πληρωμῆς οὐδενὸς δικαιώματος.

Ἀδεῖαι σπογγαλιείας. Ἐπίσης καὶ διὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο.

Ἀδεῖα κυνηγεσίας. Τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰσπράττεται δυνάμει ἐπιταγῆς τοῦ 1879· τὸ τοιοῦτο δικαίωμα ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν ἦτο ὅχι μόνον ἀσήμαντον, ἀλλὰ καὶ ὀνομαστικόν, μὴ ἐφαρμοζόμενον εἰμὴ εἰς περιστάσεις σπανιωτάτας.

Ἀδεῖαι δικηγορικαί. Δικαίωμα ἄγνωστον μέχρι τῆς ἐπιταγῆς τοῦ 1882, ἧτις καθιέρωσεν αὐτό.

Ὑπερβάλλον τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων. Ἡ ἐπελθοῦσα αὐξήσις κατόπιν τῶν νόμων 1881, 84, 85, 86 εἶνε λίαν ἐπαισθητή. Οἱ Τούρκοι εἰσέπραττον ἐκ τούτου κατ' ἔτος £ 360 περίπου, ἀντὶ £ 3,350 περίπου, αἵτινες εἰσπράττονται ἤδη, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ἐτῶν 1882—86 συμπεριλαμβανομένου.

Φόρος τῶν λεμβούχων καὶ φορηγίδων. Ὁ φόρος οὗτος ἦτο ἄγνωστος καὶ ἐκαλονίσθη μόνον τὸ 1879 καὶ 1884.

Πρόσιμα δεκάτης καὶ ἄλλων εἰδῶν. Ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν ταύτην περιλαμβάνεται κατὰ προσέγγισιν ἡ κατ' ἔτος ποσότης, ἣν ἀναφέρομεν, καὶ τὴν ὅποιαν πληρώνουν ἐκεῖνοι, οἵτινες καθιστεροῦν τὴν φοροδοσίαν. Οὐδεμία ἢ ἀμφιβολία ἀπὸ τῆς ψηφίσεως αὐτῆς τοῦ νόμου

τούτου ὅτι ἡ ἀγροτικὴ τάξις ποτὲ δὲν θὰ εὕρισκετο εἰς θέσιν νὰ ἐκπληροῖ ἐγκαίρως τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς· λοιπὸν ὁ φόρος οὗτος ἐψηφίσθη καθαρῶς πρὸς ἐπαύξησιν τῶν φόρων. Ἀδύνατον νὰ ἰσχυρισθῇ τις ὅτι οὗτος ἦτο ὁ τόκος πρὸς πληρωμὴν ὑπὸ τοῦ καθυστεροῦντος τοῦς φόρους ὀφειλέτου, διότι ἅμα τις καταδικάζεται εἰς πληρωμὴν τοῦ τοιοῦτου προσίμου, ἡ ἐξουσία προβαίνει εἰς εἰσπράξιν ὁλοκληρῶν τῶν φόρων καὶ ἐκδίδει τὴν πληρωμὴν διὰ καταγέστων.

Δικαιώματα ἀποβαθρικά. Οὗτος εἶνε φόρος νέος (ἔτη 1882, 83, 86).

Ὑπερβάλλον τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν. Δὲν πρέπει νὰ δίδῃ τις τὴν ὀνομασίαν φόρου εἰς τὴν ποσότητα ταύτην, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κοινῶς ἐπέβαλε τῷ τόπῳ τὴν μεγίστην ταύτην δαπάνην. Ἐξεπέσαμεν τὸ σημειωμένον εἰς τὸ Τουρκικόν ἔγγραφον ποσὸν ὡς ὠφέλιον ἐκ τῆς ταχυδρομίας, ἀκόμη δὲ καὶ £ 400 κατὰ προσέγγισιν λογισθείσας ὡς δαπάνην τῶν κατοίκων ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν.

Δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν ὅποιον ἦν τὸ γενικὸν εἰσόδημα τῆς Κύπρου ὑπὸ τὴν Ὀθωμαν. διοίκησιν καὶ ὅποιον εἶνε τὸ ἀπὸ τῆς Ἀγγλ. κατοχῆς πληρωνόμενον· οὔτε θέλομεν ἐπίσης νὰ ἐξετάσωμεν ὅποιοι γενικῶς ἦσαν οἱ φόροι καὶ ὅποιοι εἰσὶ τὸρα θὰ πράξωμεν ταῦτα ἐν τέλει τῆς παρούσης. Καὶ ἂν παραδεχθῶμεν μάλιστα ἐξ ἐτέρου ὡς ἀκριβεῖς τὰς ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν τῆς Κύπρου τεθείσας βάσεις, θὰ ἐξαχθῇ ὅτι οἱ φόροι γενικῶς ἠῤῥησαν.

Συμφωνοῦμεν μετὰ τῆς διοικήσεως τῆς Κύπρου λεγούσης ὅτι ἡ ποσότης ἡ εἰσπραττομένη διὰ τῆς δεκάτης δὲν εἶνε βεβαία ὅπως εὐρεθῇ ἂν ἡ παραγωγή ἠῤῥησεν ἢ ἡλαττώθη, καὶ ὅτι ἀποφάσισεν θὰ ἦν νὰ ἐξετασθῇ ἡ ποσότης τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν, τῶν δένδρων καὶ τῶν ἀμπελώνων, τὴν ἐξετάσιν ὁμοῦ ταύτην καὶ

αὕτη ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει σχεδὸν ἀδύνατον. Ἐπιτραπήτω ὅμως νὰ παρατηρήσωμεν εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην ὅτι περισσότερα ποσότης δημητριακῶν ἐξήγετο ὑπὸ τοὺς Τούρκους παρὰ ἀπὸ τῆς κατοχῆς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιμένομεν βεβαιῶντες ὅτι ἡ δεκάτη ἦτο ἡ μόνη δυνατὴ βάσις. Ἡ ἐπίσημος ἐκθεσις λογίζει ὅτι κατὰ μέσον ὅρον ἡ δεκάτη ἀναβαίνει εἰς £ 53,196 ἀπὸ τῆς κατοχῆς, ὑπὸ δὲ τὴν Τουρ. διοίκησιν εἰς £ 50,082. Νομίζομεν καθήκον νὰ κάμωμεν τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις. Ἐν πρώτοις ἡ ἐκθεσις ἐκπίπτει ἐκ τῆς διὰ τῆς δεκάτης εἰσπραττομένης ποσότητος μόνον £ 54,000, ἧτοι £ 6,000 δι' ἕκαστον τῶν 9 ἐτῶν, ὅπερ καθ' ἡμᾶς ἀνακριβές. Τῷ ὄντι ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Φαίρφηλδ (Κυανὴ Βίβλ. ἀρθ. 3, 661) διαλαμβάνει ὅτι ἡ ἀναγκαία ποσότης πρὸς εἰσπράξιν τῶν φόρων ἀναβαίνει τὰ 13 τοῖς 0)0, ἐξ οὗ συμπεραίνεται ὅτι ἡ ἐκπτώτεια ποσότης εἶνε £ 68,120· ἐν ἡ περιπτώσει ἡ εἰσπραχθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀγγλ. Κυβερ. ποσότης ὀφείλει ἀναγκαίως νὰ καταβῇ εἰς £ 51,627· ἐξ ἐτέρου δὲ, ὑπάρχει ἀληθῶς ἔκτακτος αὐξήσις ἐξ ἐνὸς πέμπτου διὰ τὰς δεκατείας τῶν ἐτῶν 1874 καὶ 75, λογισθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐκθέσεως εἰς γρ. 4,341,714, ἡ ἀκριβὴς ποσότης εἶνε γρ. 4,034,199 ἀλλ' ἡ ποσότης αὕτη δὲν πρέπει ν' ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὴν Τουρ. δεκατείαν, καθ' ὅσον λαμβάνων τις ὑπ' ὄψιν τὰ κατὰ τὰς τῶν ἐνοικιασῶν κατ' αὐτὰ τὰ δύο ἔτη, θὰ εὕρῃ ὅτι ἡ εἰσπραχθεῖσα διὰ τὴν δεκάτην ποσότης ἀνταποκρίνεται ὀρθῶς πρὸς τὴν αὐξήσιν τοῦ φόρου, ἐξ οὗ συμπεραίνεται ἀναγκαίως ὅτι δέον νὰ μείνωσιν ὅλα τὰ τῆς Τουρ. φορολογίας ἔτη ἀτροποποίητα, ὡσάνει ἡ δεκάτη εἰσπραττέτο διὰ τὰ ἔτη 1874 καὶ 75 πρὸς 10 τοῖς 0)0. Προσθέτομεν τὴν ἀφαιρεθεῖσαν ποσότητα εἰς τὴν τῆς ἐκθέσεως, καὶ ἔχομεν διὰ τὴν

Τουρκίαν τὴν ποσότητα σχεδὸν £ 57,000. Δέον νὰ προστεθῇ καὶ ἡ διαφορὰ τῆς ἀγγλ. λίρας καθόσον λογίζομεν τὴν λίραν πρὸς γρ. 114 ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις, ἐκτὸς κλάσματός τινος, τὴν λογαριάζει πρὸς 120 διότι ἀνεξαρτήτως τῆς ἀξίας τῆς λίρας ἐν Κ)πόλει, ἡ πληρωμὴ ἐγγίνετο ἐν Κ)πρῳ λογισμένης τῆς λίρας πρὸς γρ. 114. Ἀλλ' ἐξω. Παραδεχόμενοι ὅλους τῆς Κυβερνήσεως τοὺς λογαριασμούς, εὕρισκόμεν ὅτι ἡ παραγωγή ἦτο μεγαλύτερα ὑπὸ τοὺς Τούρκους παρὰ σήμερον (ἀνακούβει).

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐν τῷ Χρόνῳ τοῦ Λονδίνου τῆς 9]21 Ἀυγούστου ἀναγινώσκομεν τὰ ἐξῆς περὶ Κύπρου.

«Ἐτέθη εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτ. ψήφισμα ἐπιχορηγήσεως διὰ τὴν Νῆσον Κύπρον ἐκ 45,000 λίρῶν, πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος.

Ο' κ. Α. Κόννωρ ἠρώτησεν ἂν ἡ Κυβέρνησις εὕρε τὸ μέτρον πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ λαοῦ τῆς νήσου. Ο' βαρὼνος Χ. Δε Ουόρμς ἀπήντησε: Τὰ ζητήματα τα ὅποια ἀνεκοινώθησαν ὑπὸ τῆς Πρεσβείας ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν, καὶ εὕρισκονται εἰσέτι εἰς τὴν ἐπισταμένην μελέτην τοῦ Ὑπουργείου τῆς Α. Μεγαλειότητος. Δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω ὅτι ἐν ἀνακουφιστικὸν μέτρον εὕρισκεται ἤδη εἰς ἀμέσῳ ἐνέργειαν καὶ ὅτι καὶ ἄλλα ἀπομνημόστρα ἐλήφθησαν ὑπὸ σημείωσιν.

Ἡ ψήφος ἐγένετο δεκτή, ἡ δὲ συζήτησις θὰ ἐξακολουθήσῃ.

Τὴν προχθὲς Πέμπτην πρὸς τὰ ἐσπέρας ἀφίκετο ἐκ Λάρινακος ὁ κ. Θ. Περιστιάνης μέλος τῆς ἐπιστρεφούσης ἐκ Λονδίνου πρεσβείας. Τὸν κ. Θ. Περιστιάνην ὑπεδέχθησαν πολλοὶ πολῖται ἐξεληθόντες ἐπὶ τούτῳ τῆς πόλεως καὶ ἀπέδωκαν αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας των ἀνθ' ὧν μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του ἐκοπίασεν ὑπὲρ τῆς πεφιλημένης αὐτῷ πατρίδος του, ἐκτελέτης μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἐντολήν.

Πανηγυρικὴ παράστασις δοθήσεται αὐριον Κυριακὴν ἐν τῷ καφενείῳ «Βιάντωρια». Θὰ παρασταθῇ ὑπὸ τῶν νέων τὸ ἐξάρχον ἔργον τοῦ μακαρίτου Ὁρβανίδου ἡ «Χίος δούλη» μεθ' ἣν θὰ παιχθῇ ἡ χαριστάτη κωμῳδία «Ὁ Φαντασμένος χωρικός». Αἱ τῆς πόλεως μας εὐγενεῖς δεσποσύναι Βασιλεῖς Ραγούζη, Κλειῶ Π. Λανίτου, Μαῖα Καρδίου καὶ Χριστίνα Νικολαΐδου θὰ ἀνακροῦσιν ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου ἐκλεκτὰ τεμάχια μουσικῆς.

Οἱ ὑπὲρ εὐγενοῦς σκοποῦ εὐγενεῖς κόποι τῶν νέων, ἐλπίζεται ὅτι θ' ἀνταμειφθῶσι, προμηνυομένης μεγάλης συρροῆς.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας ἀρχοῦναι τῶν παραδόσεων των τὰ ἡμέτερα σχολεῖα. Ἐκαστος μαθητῆς ὀφείλει νὰ παρουσιάζηται ἐφωδιασμένος δι' εἰσιτηρίου. Τὰ εἰσιτήρια δίδονται παρὰ τοῦ ἐνὸς τῶν ἐφόρων κ.

Νικ. Δ. Υψαρίδου, ἐν τῷ ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Γ. Δ. Κακαθούρη κεκρυμμένῳ γραφείῳ του, κατὰ τὰς Κυριακάς, καὶ ἀπὸ τῆς δωδεκάτης μέχρι τῆς 2 μ. μ. κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας.

* *

Δι' ἐπιστολῆς τὴν πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Μ. Ἀρμοστήν ὑπὸ ἡμερομ. 11 Ἀπριλίου ἔ. ν. συνοδευτικῆς τοῦ Ὑπομνήματος, τὰ μέλη τῆς πρεσβείας, ἐδικαιολογοῦν τὴν βραδύτητα τῆς ἐπιδόσεως τοῦ Ὑπομνήματος, ἥτις προήλθεν ἐκ τῆς ἀσυμφωνίας τῶν ὁθωμανικῶν μελῶν, ἀπαιτούντων α) νὰ μὴ γείνη μνηεὶα ἐν τῷ Ὑπομνήματι περὶ τοῦ πρὸς τὴν Πύλιν τελευτήσαντος φόρου καὶ β) ν' ἀπελθῶσι πρῶτον εἰς Κων) πόλιν. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» ὑπ' ἀρ. 427 καὶ ἡμερομ. 15]27 Ἀπριλ. ἐν ἁλ. περιόχῳ μῆνα πρὸ τῆς ἐντεῦθεν ἀναχωρήσεως τῆς πρεσβείας. Μετὰ τρεῖς λοιπὸν ὡς ἔγγιστα μῆνας καὶ ὅτε ἡ πρεσβεία ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἡδὴ μηνὸς εὐρίσκειτο εἰς Λονδίνον, ἐνεθυμήθησαν οἱ συμπατριῶταί μας ὁθωμανοὶ ν' ἀντιπρὸς τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην διὰ τῆς ἐξῆς ἐπιστολῆς τινος, ἣν ἐκ τῆς Κυανῆς περὶ Κύπρου βίβλου ἀποσπῶμεν, καὶ ἥτις, καθ' ἡμᾶς, οὐδὲν ἀναιρεῖ ἄλλα μᾶλλον ἐπικυροῖ τὴν κατάστασιν τῆς νήσου.

ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΝ 2 ΕΙΣ ΑΡ. 44.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Ὑψηλὸν Βαλῆν Ἐξοχώτατε

Ἐν ἐγγράφῳ παρουσιασθέντι πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὑπὸ τῆς πρεσβείας, ἥτις μετέβη εἰς Λονδίνον ὡς ἐκλεχθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἀντίγραφον τοῦ ὁποῦ ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ ἐφημερίδι «Ἀληθείᾳ», ἐλέγχθη ὅτι οἱ Μωαμεθανοὶ ἤσαν κατ' ἀρχῆς σύμφωνοι πρὸς τὰς ἰδέας τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ὅτι μετὰ ταῦτα οἱ Ἕλληνες ἀπεχωρίσθησαν τῶν (πρεσβευτῶν, τῶν) Μουσουλμάνων, ἐνεκα προτάσεως γενομένης ὑπ' αὐτῶν (τῶν Μωαμεθανῶν) νὰ παραλείψωσι ζητήματά τινα (ἐν ταῖς αἰτήσεσι) καὶ ἀποσταλῶσιν εἰς Κων) πόλιν τὸ πρῶτον. Συνεπεία τούτων σπεύδωμεν ν' ἀρηρηθῶμεν τὰ πραγματικά ὡς ἑξῆς.

Ὅταν οἱ εἰρημένοι (Ἕλληνες) πρεσβεύται συνεζήτουν περὶ τῆς διατυπώσεως τοῦ σχεδίου νὰ φέρωσι τοὺς Μωαμεθανοὺς εἰς συμφωνίαν μετ' ἑαυτῶν, τινὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν αἰτηθέντων, δηλαδὴ, ὡς ἡ ἀρχὴ τῆς δεκάτης εἰς εἶδος γενικῶς, ἡ μεταβολὴ καὶ ἐκτίσις τῶν δικαστικῶν δικαιοματικῶν, ἡ τακτοποίησις τῶν κτηματολογικῶν τμημάτων καὶ διὰ τούτου ἡ χορηγίσις εὐλοκίων εἰς τὸν λαόν, ἡ κατάργησις τοῦ φόρου τῆς ἀκρίδος καὶ ἡ μελίωσις τοῦ συστήματος τῆς κατασχεσεως αὐτῆς, ὥστε ν' ἀπαλλάξωσιν τὸν λαόν τῆς καταπίεσεως, ἐθεωρήθησαν ἀρμόδια ὑπ' ἡμῶν ὡς ὄντα ἀναγκαῖα καὶ πολλὰ παρ' οἷον ἐν γένει τῷ λαῷ.

Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ μωαμεθανοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ συμφωνήσωσιν μετ' αὐτῶν ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους αὐτῶν ἀγῶνας καὶ ρυθμοὺς σκοποὺς καὶ ἐπειδὴ ἰδίως δὲν εὐεργέτησαν τοὺς ὁδοὺς νὰ μεταδῶμεν εἰς Λονδίνον διὰ τὰ ἀνω μνημονέντα πράγματα, ἡ ἐπιβολὴ τῶν ὁποίων κεῖται ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος, οὗτοι (οἱ Μωαμεθανοὶ) ἐκρηγορήσαν αὐτοὺς εἰς ἀπαντήσιν ὅτι θέλουσι ζητήσει πρὸς τῆς ἐπιτελείου Κυβερνήσεως τὴν ἐπικυρίωσιν τῶν ὡς ἡμεῖς ἀναφερθέντων καὶ δὲν θέλουσιν, εἴτε κρυφίως ἢ φανερά, συμφωνήσει πρὸς τὰς ἰδέας τινος.

Ὑποβάλλομεν εὐτεδῶτως ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦσιν οἱ Μωαμεθανοὶ εἶναι ἡ ἐπικυρίωσις τῶν ἀνω μνημονεθέντων πραγμάτων.

Λευκωσία 19 Ἰουνίου 1889.

(Σφραγ.) Ἐσσεῖ: Ἀχμέτ Σιουκρῆ.

Ιμπραχίμ Ζιχνη.

Οὐσεῖν Νιαζή.

Ἐσσεῖ: Φεχίμ.

Βεχίτ

καὶ πολλοὶ ἄλλοι σφραγίδες καὶ ὑπογραφαί.

ΛΑΡΝΑΞ

Φύλη «Σάλπιγξ»

Ἐνθα ἡ δευτέρα ἡδὴ φέρῃ καθ' ἣν εὐτυχούμεν ἀκούοντες ἐρημίας τοῦ Κύπρου ἀπὸ τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Ποιμενάρχου τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτίου κ. Αρσένου οὗτος ἔκ τε τῶν παρελθόντων καὶ νῦν χρόνων ἀποδεικνύεται ὅτι ἔχει μέγαν ζήλον πρὸς τὰ Ἑκκλησιαστικά, καταργεῖται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νῦν φωτιστῆ ἀείψου τοῦ ποιμανῶντος. Ὑπὸ τοιούτων λοιπὸν Ποιμένων διατελούντες πολλὰ τὰ καλὰ προσδοκῶμεν.

Τὴν ἐσπέρην τοῦ παρελθόντος Σεβαστοῦ περὶ τὴν 9]2 ὥραν ἐδόθη ἐν τῇ ξενοδοχείᾳ τοῦ Κυρίου βαυσι ὑπὸ τῆς ἀπὸ τινος κειροῦ ἀρχιεπιστοῦ ἐνταῦθα ἐτακρίας ΙΕΡΜΙΧ Μουσικῆ συναυλίας ἐν ἣ δυστυχῶς πολλὰ ἄλλοι τῶν πολιτῶν συνέβησαν.

Διὰ τοῦ Γαλλικοῦ τῆς τετάρτης ἀρίκοντο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐπανακρίπτοντες ἐξ Ἀγγλίας οἱ ἀξιῶ. κ. Θ. Περσίνης καὶ Ζ. Περσίνης χωρὶς τῆς Α. Μ. τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου κ. Σωφρονίου, παρεκλήθησαν ὑπὸ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενῶν ὅπως διαμείνῃς ἐκεῖ ἐπὶ τινος ἡμέρας ἱεραργίᾳ κατὰ τὴν 8 Σεπτεμβρίου Ἐορτῇ τῆς Κυριακῆς Ἀδελφότητος. Πολλὰ καὶ διάφορα προηγουμένως ἐνταῦθα πρὸς ὑποδοχὴν τούτου. Ἐπὶ τούτῳ μάλιστα κατήλθεν ἐνταῦθα ἐκ Λευκωσίας ἐπιτροπὴ συνιστάμενη ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Παπαδοπούλου, γ'. Σωκράτους Κυριακίδου, Γω. Παναγίδου, Δ. Πατρίδου, καὶ Μ. Λουκαῖου μετὰ πολλῶν ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων πολιτῶν ὡς καὶ πολλοὶ τοῦ κάτω Διαμερίσματος Ἀρχιερεῖς τε καὶ λαϊκοί. Τὴν Μικροχρῆστὰ του ἀναμένοντες μετὰ δεκαπενθημερίαν ἀπὸ σήμερον.

Πραστειὸν (Μεσαορίας) 18]8 89.

Τῇ Συντάξει τῆς «Σάλπιγος».

Ἐνέργεια μετὰ δραστηριότητος καὶ ἐπιμονῆς φέρεται λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην ἡδραλίωσεν ἔτι μᾶλλον ἡ ἐν Ἀγίῳ Σεργίῳ πρόσφατος σύστασις δημοτικοῦ Σχολείου, ἀποτελέσασα ἐπιμονὴν ἐνέργειας καὶ θερμῶς πρὸς τὰ γραμμάτια ζήλου φιλομούσων τινῶν ἀνδρῶν, ὧν τὰ δυνάμεις παρακατιόντες θέλομεν μνημονεύσει. Πρὸ τούτων ἐπὶ τῇ θερμῇ προτροπῇ τοῦ φιλομούσου καὶ λίαν φιλοπαιδείας κ. Θ. Φ. Κωνσταντινίδου, τοῦ ἄλλοτε μετερχομένου ἐν Κύπρῳ τὸ ἐπαγγέλιον συντάκτη, ἀνηνέστη ἐκ βιβλίων ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος χωρίῳ ἐν εὐαίρῳ θέσει εὐρυχωρότατον Σχολεῖον. Ἀλλὰ δυστυχῶς ὡς ἐκ τῆς ἀπαιδεύσεως τῶν κατοίκων, καὶ κυρίως εἰπεῖν, ὡς ἐκ τῆς νωθότητος τῆς χαρακτηριζούσης πάντα χωρικὸν προκειμένου περὶ τινος κοινωφελούς καὶ θεαρέστου ἔργου, τὸ Σχολεῖον διετέλεσε μέχρι τοῦδε κεκλεισμένον, καὶ μάλιστα ἀπώλετο πᾶσα ἐλπίς τοῦ νὰ λειτουργήσῃ ποτὲ τούτου, ὅπου ἐνηνέστη ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀρνείται τὴν ὑποστήριξιν τούτου. Τὶ ὅμως δὲν κατορθοῦται διὰ μιᾶς φρονίμου συμβουλῆς, καλῆς θελήσεως καὶ τῆς δεούσης ἐνέργειας;

Ὁ ἐκ Λευκωσίας κ. Ν. Τριανταφυλλίδης ἀνὴρ μελιχρῆς τοὺς τρόπους, καὶ μὲλᾶ ἐραστὴς τῶν γραμμάτων, διὰ τῶν φρονίμων αὐτοῦ συμβουλῶν, δι' ἐπαμάτου ἐνέργειας, καὶ δι' ἰδιαζούσης εἰς τοὺς χωρικοὺς γλώττης κατάρθωσεν, ὅπως ἀνελθῇ τὸ Σχολεῖον, τοσοῦτον δὲ ἤναψε τὴν φιλοτιμίαν τῶν κατοίκων, ὥστε ἕκαστος ἀρεδίως κατέβαλε τὸν ὀβολόν του πρὸς διττήρησιν διδασκαλίου. Εἰς τούτῳ δὲ οὐχ ἤττον συνετέλεσαν οἱ τε ἱερεῖς τοῦ χωρίου Χαρίτων Ἱερομάνναρος, πατὴρ Νικόλαος καὶ οἱ κ. κ. Παναγιώτης Σκουρίδης, Γωάννης πατὴρ Κωνσταντίνου, Δημήτριος Ἀνδρέου καὶ Σταθῆς γ'. Νικόλα. Ὡς διδασκαλὸν δὲ ἠνάγκασαν διὰ πολλῶν παρακλήσεων νὰ δεχθῇ, αὐτὸν τὸν κ. Ν. Τριανταφυλλίδην. Ἐχόντες τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζομεν τούτον ἐκ τοῦ πλησίον, καὶ ἐπὶ τῶν χριστιανικῶν αὐτοῦ πεποιθήσεων ἐπηρειζόμενοι, ἐσμέν βέβαιοι ὅτι τοὺς μέγα παιδάς θὰ ἀνατρέφῃ κατὰ τὴν Ἀποστολικὴν ῥῆσιν «ἐν παιδείᾳ καὶ νοῦθεσίᾳ Κυρίου» τοὺς δὲ γονεῖς διὰ τοῦ θεοῦ λόγου καὶ τῶν καλῶν αὐτοῦ ἔργων θὰ ποδηγετῇ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας. Ἐχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι καὶ ὁ αἰθεσιμώτατος ἐπόπτης τῶν Σχολείων κ. Σπένσερ θὰ στρέψῃ εὐμενὲς τὸ βλέμμα πρὸς τὸ ἐν λόγῳ νεοσύστατον Σχολεῖον, ἵνα μὴ ἡ ὑπαρξὶς αὐτοῦ ὑπάρξῃ βραχύδιος.

Καθῆκον ἡγοῦμαι ἐνταῦθα ν' ἀναφέρω μετ' ἐπαίνου τὰς ἐξετάσεις τῆς ἐν Λιμνίᾳ Σχολῆς, τῆς ἀπὸ τριετίας διευθυνόμενης ὑπὸ τοῦ ἀξιῶ. κ. Δ. Λοιζίδου, εἰς αἱ προσκληθέντες καὶ ἐξετάσαντες τοὺς μαθητάς, εὐρομεν τῇ ἀληθείᾳ πρόσθεν λίαν εὐχάριστον. Συγχάρομεν τοῖς τε κατόλοις τοῦ χωρίου διὰ τὸν καλὸν διδασκαλὸν τῶν, καὶ τῷ κ. διδασκαλῷ διὰ τὴν ἐπιμέλειάν του.

Κ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—οφο:—

Ὁ στρατηγὸς Βουλγαρίας.

Καθὰ τηλεγραφοῦσιν ἐκ Λονδίνου πρὸς

τὸν «18' Αἰῶνα», λέγει ὁ «Νέος ἐλεύθερος τύπος», γρήμη παρὰ τοῖς αὐτόθι βουλευτικοῖς κυκλεῖται ὅτι ὁ Λαγκέρ καὶ ὁ Δερουλιὸς ἐπέτυχον νὰ καταπείσωσιν τὸν Βουλγαρὶν νὰ παρουσιασθῇ πρὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου. Ἐν τούτοις θ' ἀναχωρήσῃ οὗτος εἰς Γαλλίαν 4 ἢ 5 ἡμέρας πρὸ τῶν γενικῶν ἐκλογῶν ὅτε καὶ ἐμφανιζόμενος θὰ καθίστατο καὶ ἐκλέξιμος, διότι τὸ διάβημα τοῦτο ἀναιρεῖ τὴν ὀλὴν κατ' ἐρήμην δίκην. Λέγεται πρὸς τοὺς τοῖς οἱ φίλοι αὐτοῦ ἐπεθύμουν νὰ παραλάβωσιν αὐτὸν ἐκ Λονδίνου καὶ θριαμβευτικῶς εἰς Γαλλίαν ὁδηγήσωσιν ἡδὴ ἐνωπιόσθη τὸ ἀπρόβλεπτον ὅπερ θὰ μεταγέρῃ διὰ τοῦ πορφυροῦ τοῦ Καίσαρος καὶ τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ. Οἱ κκ. Ροσφόρ καὶ Διλλιὸν ὅμως θὰ παραμείνωσιν συνεπὶς ἐν Λονδίῳ.

Ο κύριος Βισμαρκ.

Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» ἀναφέρει ὅτι κατὰ τινα γερμανικὴν ἐφημερίδα μετὰ θετικότητος γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀμέσους τελευτέως τῶν ἀρραβῶνων τοῦ κόμητος Ἐρβέρτου Βισμαρκ μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ λόρδου Ρόζβερν, οὗτος ἡ σύζυγος θυγάτηρ ἐστὶ τοῦ ἐν Λονδίῳ Ρότσαϊλδ. Παρατηρητέον ὅμως ὅτι τὸ τοῦ λόρδου Ρόζβερν καὶ τῆς λαίδης Ἀρνης θυγάτριον 10 ἐτὲς εἰσέτι τυγχάνει.

Ἐξ Ἑλβετίας.

Ἐκ Βέρνης τηλεγραφεῖται ὅτι ἐκτὸς τῆς ἐκ Γενέφ ἐξώσεως πεντεκαίδεκα Ρώσων ἡ ἀστυνομία ἐδήλωσε πολλοῖς ἄλλοις ξένους ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς τὴν παράταξιν ἐν Ἑλβετίᾳ διαμονήν ὁ ὅρος οὗτος ἀφορᾷ εἰς 80 σπουδαστὰς καὶ βιομηχάνους.

Ἀρμενία.

Ἀντὶ τὰ δεικνύται ἀνένδοτος πρὸς τὰ αἰτήματα τῶν Κρητῶν, μηδαμῶς ἀπειλοῦντα τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου, ἡ Πύλη καλῶς θὰ ἐπραττεν ἐφιστάσα τὴν σύντονον αὐτῆς προσοχὴν εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἀρμενίας, ὅθεν ἀπειλεῖ αὐτὴν θύελλα παρεμφερὴς πρὸς τὴν ἐν ἔτει 1876. Οἱ Ἀρμένιοι, ἐργαζόμενοι συστηματικῶς καὶ ἐπιτηδεύοντες καὶ ἰδρύσαντες ἰδίαν ἐφημερίδα ἐν Αὐδίνῳ, κατάρθωσαν νὰ ἐξεγείρωσιν τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ κοινήν γνώμην, τοῦ κινήματος δ' ἡγεῖται ὁ συντάκτης τῶν «βουλγαρικῶν φρικαλεοτήτων», ὁ Γλάδστων, οὗ τὸ ὄνομα οὐδὲν ὑπισχρεῖται αἰσιον τῇ Τουρκίᾳ. Τὴν Τρίτην ἐδημοσίευσαν τὰ «Ἡμ. Νέα» ἐπιστολὴν τοῦ κλεινοῦ πρεσβυτοῦ, συνοδευομένην μακρὰν ἀφήγησιν ἀθεμιτοῦργιων διαπραχθεισῶν ἐν Ἀρμενίᾳ ὑπὸ τοῦ Μουστα-βέη καὶ ἄλλων Κούρδων. «Ἡ ἐφημερίς ὑμῶν (λέγει ἡ ἐπιστολὴ) ἀπεκάλυψε πρώτη τὰς ἐν Βουλγαρίᾳ φρικαλεότητας, ἐξ ὧν προήλθεν ἡ κατάλυσις τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ, ἐν Ἀρμενίᾳ δὲ δικαιούμεθα δυνάμει συνθήκης νὰ ζητήσωμεν παρὰ τοῦ Σουλτάνου τὴν καταστολὴν τῶν ἀνομιμασιῶν καὶ τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν κακούργων. Πέποιθα ὅτι ἡ κυβερνήσις τῆς ἀνάσσης θὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ πράγματα καὶ ἀφοῦ πεσθῇ περὶ τῆς ἀληθείας, θὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν κραταιὰν ὑποστήριξιν τῆς κοινῆς γνώμης ὑπὲρ τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς δικαιοσύνης». Τὰ «Ἡμ. Νέα» ἐν κυρίῳ ἀρθρῷ προτείνουσιν ὡς μέσον πίεσεως νὰ παύσῃ ἡ Ἀγγλία καταβάλλουσα τῇ Πύλῃ τὸν ἐκ τῆς Κύπρου φόρον, ἕως οὗ ἐπιτελεσθῶσιν αἱ διατάξεις τῆς κυπριακῆς συμβάσεως ἐν Ἀρμενίᾳ, ἀπολήγουσι δ' εἰς ἀπειλὴν ῥωσικῆς προελάσεως μέχρις Ἐρζερούμ.

Αἱ σχέσεις Σερβίας καὶ Βουλγαρίας κατέστησαν ἀδύνατον ἀπροσφαλέσταται, ἀλλ' ὁ πόλεμος διεξάγεται αὐτὴν τὴν φορὰν ἀκαμάτως δι' ἀρθρῶν ἐφημερίδων καὶ τηλεγραφῶν.

(Ἐκ τῆς Ν. Ἡμέρας,)

ПРОБА ИМА 1.

Δευτέρα ηλικία 7—10 ἐτῶν.

Τρίτη ηλικία 10—13 ἐτῶν.

Τετάρτη ηλικία 13—16 ἐτῶν.

Πέμπτη ηλικία 16—20 ἐτῶν.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Αεργησσὸς 1 Ἰουνίου 1889.

Σταύρος Ματτίδης.

Μέθοδος τῆς γυμναστικῆς.

Ὅταν δὲ διδάσκη τις τὴν γυμναστικήν εἰς μικροῦς παῖδας ἢ εἰς ἀρχαίους πρέπει νὰ ἐνεργῇ οὕτως, ὥστε μόνοι οἱ μαθηταὶ νὰ ἀνακλιθῶσι τα συστατικὰ μέρη μιᾶς συνθέτου ἀσκήσεως, καὶ τοιοῦτον τρόπον τηρῇ ἄρτυρον τὴν προοχρὴν τῶν μαθητῶν, πρὸς δὲ νὰ παρομοιᾷ καὶ ἐξεργασθῇ τὰ παρατηρητικῶν αὐτῶν. Ὅθεν κατὰ ταύτην τὴν περίπτωσιν θέλει κάμει χρῆσιν τῆς Σωκρατικῆς μεθόδου ἀπαιτῶν τὴν ἀσκησιν ἢ συνθέτων βαθμολογικῶς ἕκαστον τῶν συστατικῶν αὐτῆς μερῶν.

Ἡ πορεία τῆς ἀναλυτικῆς μεθόδου εἶνε ὡς ἑξῆς:
 διδασκῶν ἐκτελεῖ τὴν ἀσκήσιν ἱσχυόμενος εἰς μέρος ὅ-
 ὑπὸ πάντων τῶν μαθητῶν, ἢ ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαῖον ἐν-
 κει ἕκαστον μέρος τῆς ἀσκῆσεως χωριστὰ, ὅπως λά-
 οὶ μαθηταὶ ἐννοιοῦν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μερῶν καὶ τῆς σ-
 ῖσεως τῆς ἀσκῆσεως. Προβαίνει δὲ ἔπειτα εἰς τὴν ἀν-
 ῶσιν, διδασκῶν ἕκαστον τῶν μερῶν χωριστὰ, καὶ φρονι-
 ῶν νὰ ἐκτελεῖται πρῶτον ὑπὸ ὀλίγων μαθητῶν, ἔπει-
 ὑπὸ πλείονων καὶ τέλος ὑπ' ὅλης τῆς κλάσεως· τοῦτ' αὖ-
 τράττει· καὶ διὰ τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀσκῆσεως, ὅπερ ἐ-
 μετὰ τοῦ πρώτου καὶ φροντίζει νὰ ἐκτελεῖται μετ' αὐτοῦ ὁ-
 ῶν μαθητῶν ἄνευ διανοητοῦ. Οὕτω δὲ προβαίνων καὶ ἐ-
 ῶν λοιπὰ μέρη τῆς ἀσκῆσεως θέλει φθάσει εἰς τὴν σύνθεσιν
 αὐτῆς, ἥτις ἐκτελεῖται διὰ τοῦ προσήκοτος παραγγέλμα-
 τοῦ. Πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τῆς διδασκαλίας του διδάσκει
 οὓς μαθητὰς πῶς πρέπει νὰ ἐνεργῶσιν ὅπως ἀποφύγω-
 ῖ τὰ λάθῃ καὶ τοὺς κινδύνους.
 (ἀκολουθεῖ).

Τὸ περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύ-
σεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας δόγμα τοῦ
λογίου Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Διδα-
σκαλείου κ. Χαριτίου Παπαμάρκου.
(συνέχεια).

(συνέχεια).

ΩΦΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΧΟΛΕΙΟΙΣ

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΚΑΘ' ΗΛΙΚΙΑΣ

Πρώτη ηλικία 5—7 ἐτῶν.

Μέχρι το πέμπτου έτους πρέπει γὰ ἀγνῶμεν τοὺς πα-
τέρας καὶ τρεῖς ἔτη ἐν ἐλευθέρῳ ἀέρι, καὶ παίζων ἐπὶ τῆς
κρήνης καὶ τῶν ὁμοίων, ἐπαγρυπνοῦντες διὰ ἐπ' αὐτῶν καὶ
ἐκδηλωθῆναι εἰς τὰ παίγνια αὐτῶν.